

Nr. 6601/IJ/1369/DIP/2017
28 septembrie 2017

R A P O R T

privind apărarea reputației profesionale, independenței și imparțialității doamnei procuror inspector Elena Rădescu, precum și cu privire la independența sistemului judiciar

I. Data, modalitatea de sesizare și aspectele sesizate Inspecției Judiciare.

La data de 13.09.2017 s-a înregistrat la Inspectia Judiciară hotărârea nr. 587/07.09.2017 prin care Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a sesizat din oficiu Inspectia Judiciară, în vederea efectuării de verificări cu privire la apărarea reputației profesionale, a independenței și imparțialității doamnei procuror Elena Rădescu – inspector în cadrul Inspecției Judiciare, precum și cu privire la independența sistemului judiciar, în raport de afirmațiile făcute în cadrul emisiunilor „Sinteza Zilei”, difuzate pe postul de televiziune Antena 3 în datele de 05.09.2017 și 06.09.2017.

II. Verificările efectuate potrivit dispozițiilor art. 54 alin. 2 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție.

1. Conținutul verificărilor

În cadrul verificărilor efectuate de Inspectia Judiciară au fost analizate înscrisurile atașate sesizării și au fost solicitate și atașate transcrierile emisiunilor „Sinteza Zilei”, difuzate pe postul de televiziune Antena 3 în datele de 05.09.2017 și 06.09.2017, s-au solicitat relații și înscrisuri de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, acestea fiind depuse la lucrare cu adresa nr. 2288/C/22.09.2017, s-a depus un punct de vedere al doamnei inspector judiciar Elena Rădescu, care a depus și un set de înscrisuri, indicate în procesul verbal din data de 21.09.2017, copie a traseului profesional al acesteia, s-au atașat la lucrare hot. nr. 6P/22.06.2010 a Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară și Decizia nr. 3/25.06.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție și s-au efectuat verificări în evidențele Inspecției Judiciare.

2. Aspectele rezultate din verificări

a) Stabilirea cadrului și limitelor verificărilor

Inspekția Judiciară a fost sesizată de către Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, prin hotărârea nr. 587/07.09.2017, în vederea efectuării de verificări cu privire la apărarea reputației profesionale, a independenței și imparțialității doamnei procuror Elena Rădescu – inspector în cadrul Inspekției Judiciare, precum și cu privire la independența sistemului judiciar, în raport de afirmațiile făcute în cadrul emisiunilor „Sinteza Zilei”, difuzate pe postul de televiziune Antena 3 în datele de 05.09.2017 și 06.09.2017.

În cuprinsul hotărârii Secției se arată că s-a suplimentat ordinea de zi a ședinței Secției pentru procurori din data de 07.09.2017, în raport de afirmațiile făcute în emisiunile televizate indicate anterior, în ceea ce privește activitatea doamnei procuror Elena Rădescu, inspector în cadrul Inspekției Judiciare – Direcția de Inspekție Judiciară pentru procurori, motiv pentru care, în raport de natura acestora, în temeiul art. 30 alin. (1) din legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere și Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 259/21.03.2013, se impune sesizarea din oficiu a Inspekției Judiciare în vederea efectuării de verificări cu privire la apărarea reputației profesionale, a independenței și imparțialității doamnei procuror Elena Rădescu, precum și cu privire la independența sistemului judiciar.

În cursul verificărilor doamna inspector judiciar Elena Rădescu a precizat că își însușește cererea de apărare a reputației profesionale, formulată de Secția pentru procurori și solicită apărarea acesteia în raport de afirmațiile făcute în respectivele emisiuni de televiziune.

Mai arată doamna procuror că toate afirmațiile din mass-media au făcut obiectul unei vaste campanii de presă declanșate împotriva sa în perioada 2002-2008, materializată în verificări disciplinare și dosare penale în care a fost cercetată la plângerea judecătorului Traian Munteanu, toate soluționate prin netrimitere în judecată întrucât fapta nu există, soluțiile fiind menținute de instanța supremă.

De asemenea, doamna inspector precizează că toate aspectele din campania de presă declanșată în perioada 2002-2008 au fost reluate în campania mediatică declanșată în timp ce efectua activitatea de control la DNA, unde a fost desemnată să efectueze verificări în baza ordinului nr. 71/03.07.2017 al inspectorului șef al Inspekției Judiciare.

În ceea ce privește independența și imparțialitatea judecătorilor și procurorilor, arătăm că, potrivit art. 30 alin. (1) din legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare, „Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a se sesiza și din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De

asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.”

Din transcrierea emisiunilor la acre se referă sesizarea, reținem următoarele pasaje relevante pentru soluționarea prezentei lucrări:

Emisiunea „Sinteza zilei” difuzată în data de 05.09.2017

Titlu – în urmă cu 15 ani Elena Rădescu l-a anchetat abuziv pe Lele

„Realizator: (...) Să mergem la un alt subiect, adică explodează așa bombe peste tot. Dacă ești un om lucid și înțelegi realitățile și înțelegi ce înseamnă legii și ce înseamnă respectarea unor drepturi și ce înseamnă lipsa respectării acestor drepturi. (...) Și înainte de a vorbi cu **procurorul Lele** o să-i rog pe distinșii invitați din această seară să se exprime cu privire la inspectoarea otrăvită așa cum a fost numită de Lumea Justiției! E vorba de această doamnă **procuror** și am să vă rog să-i dați fotografia, Elena Rădulescu din Inspekția **Judiciară**, care vine și intoxică opinia publică cu un raport personal, sifonat de un oficios înaintea prezentării rezultatelor oficiale ale controlului, iar acest fost **procuror DNA**, Elena Rădescu, împoașcă cu noroi inspectorii care au încercat să-și desfășoare un control pe bune. Aceasta este doamna! Doamna Elena Rădescu! Ce nu știe nimeni, sau poate aproape nimeni până în această seară este că această doamnă i-a distrus viața unui alt **magistrat** la comandă politică. E vorba de **procurorul Lele**. 6 ani de zile l-a investigat, l-a târât, desigur nu a mai putut să profeseze ca **procuror**, este în cele din urmă, nici măcar nu ajunge în instanță, se ridică urmărirea penală, **procurorul Lele**, când se termină acest coșmar de 6 ani de zile dă statul român în judecată și câștigă. Dar ce câștigă atâta vreme cât nu există răspunderea **magistraților** în România, pentru că această doamnă, priviți-o încă o dată, astăzi nu este în pușcărie pentru faptul că a nenorocit pe Lele. Nu este măcar acasă pentru faptul că l-a nenorocit pe fostul **procuror Lele**. Este inspector la **Inspekția Judiciară**, pentru că dacă ai un Dumnezeu care te protejează odată, care îți dă o comandă odată, care distrugi vieți la comanda aceluși Dumnezeu, te va proteja și te va duce inclusiv în **Inspekția Judiciară**. Deja îl avem pe **procurorul Lele**, haideți să-l auzim și sigur îi invit pe toți din platou, dacă vor să-i adreseze întrebări. Doamna din imagine, probabil că vă uitați acum la Antena 3, este doamna care v-a anchetat pe dumneavoastră ?

Alexandru Lele: Da!

Realizator: Astăzi este celebră pentru acel raport în care îi terfelește pe ceilalți de la **Inspekția Judiciară** care fac înțelegem o anchetă corectă. Ce v-a făcut această doamnă dumneavoastră? 6 ani de zile ați fost într-o anchetă pe care o coordona această procuroare?

Alexandru Lele: 6 ani de zile a durat un proces care a fost inițiat, fabricat de această doamnă.

Realizator: Cine i-a dat comanda acestei doamne **procuror** să vă termine?

Alexandru Lele: Asta aș vrea să știu și eu exact. Concluzia la care am ajuns după atâția ani și după ce am ajuns în posesia altor documente și altor informații

este că a fost în slujba unor servicii pe care eu le-am deranjat prin activitatea mea de **procuror**.

Realizator: Suspiciunea dumneavoastră de **procuror** este că de fapt ordinul pe care l-a primit această procuroare ca să vă termine profesional și viață și să vă bage în pușcărie, era la comanda unor servicii. Domnule Lele, vă înscenează lucrurile astea, vă face un dosar, și spuneți dumneavoastră cel puțin 6 ani de zile este un coșmar. Ne puteți spune ce fel de comportament și ce fel de atitudine avea această Vișinescu cu fustă a României?

Alexandru Lele: Păi cel mai bine ar fi dacă v-aș aminti un episod care este legat de **procurorul Panait**. Doamna Rădescu deși în mod oficial nu i se repartizase dosarul Lele, ci dosarul Lele îi fusese repartizat tânărului **procuror Panait**, a fost cea care l-a însoțit la Oradea, care l-a monitorizat în toată perioada de 5 zile cât a stat la Oradea și a fost cea care practic încerca să se impună și să îl determine să ajungă la niște concluzii pe care în cele din urmă **procurorul Panait** nu le-a acceptat. Pentru că la nici 10 zile după ce a ajuns la București, **procurorul Panait** a dat soluție de scoatere a mea de sub urmărirea penală iar dosarul a fost apoi repartizat acestei doamne **procuror**, care a încercat să-mi găsească ceva, pentru că e acea regulă enunțată cu câteva zeci de ani în urmă de **procurorul** celebru Vișinski, dați-mi omul și îi fac dosarul. Deci tot îi vom găsi ceva **procurorului Lele**, a spus atunci în perioada respectivă fostul **procuror** general din perioada 2000-2003, Tănase Joița. Iar doamna Rădescu a fost cea care a pus în operă această regulă ca să-i spun așa și a încercat să găsească împotriva mea ceva. Am avut 49 de capete de acuzare. Deci toată activitatea mea de după revoluție, începând din 90 până în anul respectiv 2002, a fost luată la purecat în calitate de **procuror** inspector, calitate pe care o avea madam Rădescu în perioada respectivă, încercând să găsească prin conținutul dosarelor instrumentate de mine, ceva de care să se agațe. Iar apoi când **procurorul Panait** a dat soluție de scoatere și a dat peste cap toate planurile la care participase și doamna Rădescu a trebuit apoi să se implice direct și a fost cea care a început urmărirea penală, a pus în mișcare acțiunea penală față de mine, m-a trimis în judecată, pe celelalte le-a disjuns și au format obiectul altor dosare care în acei 6 ani de zile care au urmat au primit pe rând soluții de netrimetere în judecată. Este destul de alambicată situația.

Adrian Ursu: De aia ziceam să o și simplificăm, mai ales că sunt lucruri petrecute de mult. Și ar fi bine să reamintim oamenilor și câteva episoade dramatice de pe parcursul acestei evoluții pe care ați descris-o. **Procurorul Panait**, probabil destui își amintesc, s-a sinucis.

Mugur Ciuvică: Alții sunt convins că nu își amintesc pentru că erau mult prea tineri, se întâmpla acum 15 ani și de aia ar fi bine să facem un pic de istorie a evenimentelor pentru că acum **procurorul Panait** este un fel de erou pentru #rezist care erau atunci la școala generală și ar fi bine să știe că astfel de eroi cum e doamna de pe ecran reprezintă **justiția** independentă și statul de drept apărat acum în Piața Victoriei. Domnul Lele, vă spun eu pe scurt și corecți-mă unde

greșesc. Dumneavoastră la începutul anului 2002 ați arestat un om de afaceri din Oradea, apropiat al lui Adrian Năstase, al zonei de putere PSD de atunci. Adrian Năstase a ieșit public și a spus că nu-i plac lui arestările de vineri seară, că l-ați arestat pe respectivul vineri seară și în scurt timp a venit la dumneavoastră un comando de **procurori** trimiși de la București ca să vă ancheteze pe dumneavoastră pentru că l-ați anchetat pe domnul acela Tarău. Și acești doi **procurori** erau **procurorul** Panait și doamna respectivă. **Procurorul** Panait așa cum ați spus dumneavoastră și-a făcut datoria de om în primul rând și nu a participat la chestiunea asta, după care s-a sinucis.

Alexandru Lele: Exact!

Mugur Ciuvică: Așa stau lucrurile! Iar doamna a continuat misiunea...

Realizator: Lucrul foarte important pe care l-a remarcat Adrian Ursu. Deci **procurorul** Panait, cel care din păcate s-a sinucis sau cel puțin nu mai este în viață, nu știm sigur, s-a sinucis, ce s-a întâmplat acolo, pentru că suspiciunile continuă să existe. Cert este că **procurorul** Panait cere scoaterea dumneavoastră de sub urmărire penală.

Alexandru Lele: Nu a cerut, a dispus!

Realizator: Iar această doamnă în ciuda faptului că **procurorul** Panait a cerut închiderea **urmăririi penale** ce face. Și ce făcut doamna Elena Rădescu?

Alexandru Lele: A doua zi a primit dumneaei dosarul respectiv care fusese peste noapte infirmat de **procurorul** șef al lui Panait, **procurorul** Picioruș.

Adrian Ursu: Asta este foarte important, soluția de scoatere de sub urmărire penală a fost infirmată de **procurorul** ierarhic superior, ceea ce i-a permis doamnei Rădescu să preia de fapt dosarul care nu se încheiase.

Alexandru Lele: Să-l preia oficial. Pentru că repet, ea făcea imediat după intervenția lui Năstase, ea făcea deja acele verificări care au stat apoi la baza celor 49 de capete de acuzare, dar dosarul a fost repartizat **procurorului** Panait, care a dat soluție de scoatere de sub urmărire penală, față de mine. Și numai după aceea **procurorul** Rădescu a fost cel care a continuat dosarul și apoi a dispus trimiterea mea în judecată.

Oana Stancu: De la acel moment încoace dumneavoastră ați luptat foarte mult să scoateți mai ales probe la iveală în legătură cu felul în care a funcționat sistemul în cazul dumneavoastră și de-a lungul anilor mi-aduc aminte că ați scos inclusiv documente SIPA, în legătură cu povestea dumneavoastră. Ați afirmat public, că doamna Rădescu umbla prin **penitenciare**.

Alexandru Lele: Exact!

Oana Stancu: Bun, ca să facă niște jocuri, să adune informații, aștept să ne spuneți dumneavoastră în ce fel, prin constrângere, se poartă denunțurile din pușcării, am văzut, s-au făcut amenințări în cazul Aspazia Cojocar, a apărut o amenințare la un moment dat de pe nu știu unde. Ne puteți spune, pe baza tuturor cercetărilor dumneavoastră legătura cu sistemul, cu serviciile, rolul doamnei

Rădescu, ca să înțelegem și noi în aceste zile extrem de importante și de aci înainte, ce este doamna Rădescu și ce reprezintă și ce face dumneaei?

Alexandru Lele: Așa cum v-am spus, în perioada respectivă, înainte de declanșarea oficială a dosarului penal de înregistrarea și repartizarea dosarului **procurorului Panait** s-au făcut aceste verificări de către doamna **procuror Elena Rădescu**, care l-a momentul respectiv era **procuror inspector** într-un fel de serviciu de secție de inspecție pentru **procurori**. Echivalentul secției de **procurori** de la **CSM** de acum. Îi spunea de control, învățământ, îndrumări, în fine. Dumneaei funcționa acolo și era **procuror inspector**. Dumneaei a făcut aceste verificări care nu aveau un caracter oficial, iar apoi pe baza lor, a înregistrat un **dosar penal** i-a fost repartizat **procurorului Panait**.

Realizator: Mi-e teamă că intrăm în detaliile unui caz de acum câțiva ani de zile. Ce este însă foarte important este următorul lucru, vă dau un exemplu domnule Lele. Această doamnă care v-a anchetat pe dumneavoastră abuziv și care a încercat și într-un fel a și reușit să vă distrugă viața, iată.

Adrian Ursu: Nu este singurul **magistrat** care a fost ținta doamnei Rădescu. Mai există doi alți **magistrați** care au fost în vizorul doamnei Rădescu și a căror soartă e oarecum asemănătoare cu a domnului Lele, domnule avocat?

Alexandru Lele: Exact. Nu sunt singurul care am fost, un rebut profesional pentru dumneaei, pentru că și în cazul meu, în cele din urmă s-a dovedit nevinovăția mea, dar și în cazul altor doi **magistrați instanțele** au pronunțat achitări...

Adrian Ursu: Dar după ani de zile în care reputația le-a fost terfelită, în care toată **cariera profesională** le-a fost compromisă.

Alexandru Lele: Exact, dar ce este cel mai important și nu am scos niciodată în evidență acest lucru, pentru că după ce am revenit în procuratură am fost luat de valul preocupărilor cotidiene. În cazul celor doi **judcători** care au fost și ei trimiși în judecată de **procurorul Rădescu**, **ÎCCJ** a constatat cu subiect și predicat că **procurorul de caz**, recte madam Rădescu a ascuns și a denaturat probe, ceea ce pus sub semnul întrebării întreaga urmărire penală.

Adrian Ursu: Foarte bună precizarea. Și tocmai de aia, pusă în lumina scandalurilor de astăzi. Doamna **Kovesi** este subiect al unei evaluări făcută de către **Inspekția Judiciară din CSM**, cea din care face parte doamna Rădescu, care acum încearcă să acuze practici abuzive a celor care au anchetat-o pe doamna **Kovesi**. E relevant trecutul profesional al doamnei.

Realizator: Domnule Lele, am și eu o întrebare mai de grabă personală. În cei 6 ani de zile cât această doamnă v-a hăituit, v-a distrus viața, din ce ați trăit? Alexandru Lele: Soția era asistent universitar, am 3 copii minori, aveau 4, 7, 11 ani. Iar eu am lucrat la un ziar din zonă.

Realizator: Pentru că acum vă întreb ceva. A încercat să vă distrugă dumneavoastră viața, nu a reușit. Ați fost dovedit a fi nevinovat. Același lucru a

făcut cu alți 2 **magistrați**. Noi ne aflăm, probabil stupefiați în această seară în fața unei realități și anume această doamnă care ar fi trebuit să răspundă o dată penal și apoi material pentru ceea ce v-au făcut, nu este oricine în această țară, ci este în **inspecția judiciară**. A devenit **procuror DNA** și apoi ajunge în **inspecția judiciară** și acum își rupe hainele de ea că ar fi făcute abuzuri. Dumneavoastră nu v-ați îndreptat împotriva acestei doamne **procuror** care v-a făcut viața un coșmar și care v-a distrus cariera?

Alexandru Lele: Acuma, sistemul nostru legislativ nu îți permite să te îndrepti împotriva persoanei. Eu am dat în judecată statul român pentru **eraore judiciară**. A fost obligat statul român la despăgubiri și sub acest aspect, cazul a fost închis.

Adrian Ursu: Nu există în legea răspunderii **magistraților**? Alexandru Lele: Există, dar vedeți dumneavoastră, în ce măsură există un articol în **statutul magistratului**.

Adrian Ursu: Cel cu 2 ani de zile. Doar atât.

Alexandru Lele: Este practic un articol nefuncțional pentru că nu poți după 6 ani să faci... ce mai puteam să fac. M-am îndreptat în direcția despăgubirilor iar apoi plângerile penale pe care le-am făcut au ajuns la diferite **parchete**, s-au declinat în mod repetat competența, pentru că nimeni nu vrea să cerceteze **magistrații** din acest punct de vedere.

Mugur Ciuvică: Cred că nu vor să o cerceteze nici pe doamna Rădescu în mod special. Pentru că doamna Rădescu are o dublă specializare: ea nu s-a specializat doar în distrugerea carierelor unor **magistrați** ci și în spălarea altor **magistrați**. Doamna Rădescu, de exemplu, a preluat cazul Armaghedon. S-a întâmplat exact în aceeași perioadă la începutul lui 2002. Știți foarte bine. Când a fost cu arestarea lui Iane, când m-au luat pe mine pentru Armaghedon. Ne-au anchetat atunci 2 **procurori** Chiciu, domnul Chiciu între timp și-a spălat păcatele din punctul meu de vedere. Și un domn Țuculean, așa ceva. Țuculeanu, care era șef. Eu am făcut plângeri penale împotriva celor 2 **procurori**, împotriva polițiștilor care au venit și au făcut **percheziții** în frunte, și împotriva secretarului de stat de atunci, era un domn al lui Năstase, la MAI. **De plângerile astea penale ale mele cine credeți că s-a ocupat? Exact doamna Rădescu. Și doamna Rădescu în anii de după Armaghedon i-a spălat pe absolut toți...** Eu am făcut plângeri penale la fiecare pentru cercetarea abuzivă pentru **percheziție ilegală**. Era o serie întreagă. Nu le-am făcut eu. Le-au făcut niște avocați pricepuți. Doamna Rădescu s-a ocupat 1 an - 2 de zile și a spălat pe absolut toți cei care au participat la ancheta Armaghedon.

Adrian Ursu: Ceea ce face în cazul doamnei **Kovesi**.

Mugur Ciuvică: Ceea ce face și acum la **Kovesi**.

Alexandru Lele: Ceea ce nu am apucat să vă spun este că după ce Înalta Curte a constatat acele abuzuri pe care le-a făcut doamna Rădescu față de cei 2 **judecători** trimiși în judecată și achitați, dumneaei a fost subiectul unei anchete penale în care s-a dispus chiar începerea **urmăririi penale** față de dumneaei.

Dosarul a trenat vreun an, 2 și în cele din urmă s-a dispus scoaterea ei de sub urmărire penală. Dar repet, după ce Înalta Curte de Casație și Justiție în mod incidental, deci cu ocazia analizării dosarului în care trebuia să se pronunțe, a constatat că a distrus probe, că a ascuns probe în intenția ei de a dispune cu orice preț trimiterea în judecată a celor 2 **magistrați**. Aceasta este dumneaei.

Realizator: Vreau să vă mulțumesc foarte mult pentru intervenția din această seară și cumva mi se pare foarte relevant, sper, pentru opinia publică, cumva să înțeleagă lucrurile. Suntem în țara în care Vișinescu a omorât oameni și ani de zile era un reper, atunci nu era statul de drept. O doamnă care distruge cariere de **magistrați**, care cine știe câte vieți a distrus în activitatea sa de **procuror**, ajunge după toate aceste lucruri într-o funcție extrem de importantă: **inspector la Inspekția Judiciară**. Adică acel organism care anchetează doar **magistrații**, sau care încearcă să verifice anumite plângeri împotriva **magistraților**. Deci cineva care distruge este ca și când cineva care calcă în mod repetat oameni pe trecerea de pietoni, este pus să vegheze dacă cineva a călcat oameni pe trecerea de pietoni și eventual să îi ancheteze, care este calitatea acestei doamne ca să fie în **Inspekția Judiciară**? Foarte mulți se gândesc dacă nu cumva... Avem un incendiu mare, **Inspekția Judiciară** găsește lucruri, face un raport, este un incendiu într-atât de mare la DNA încât **procurorii din CSM** primesc ordin să îl decapiteze pe șeful **Inspekției Judiciare**, un **magistrat**. **Judecătorii** în frunte cu judecătoria supremă în România, cu președinta **ÎCCJ** nu merg la ședință pentru a nu participa la asasinarea unui **magistrat**. Și apare această doamnă. Și când am văzut-o pe această doamnă Rădescu, i se vede bunătatea pe față. Este un om care îți inspiră foarte multă încredere. Și doamna aceasta apare public și zice: nu, ce se întâmplă la DNA este incredibil. Plâng **procurorii** că sunt anchetați. În primul rând, poate dacă găsiți pe viitor, pentru cei care se fală în sistemul de forță din România, poate găsiți în viitor vor fi mai deștepți. Adică să vii și să spui că **procurorii** de la DNA, cei care au făcut unele lucruri bune și altele mai puțin bune, dar sunt siguri unii dintre cei care au avut pe mână prim miniștri, au băgat în pușcărie prim miniștri, au încercat să bage pe alții în pușcărie și n-au reușit, au pus cătușele unor oameni nevinovați, au luat-o pe doamna Rarinca de acasă pentru faptul că au primit comandă. Câte alte lucruri? Și dintr-o dată, doamna asta apare public și '**procurorii de la DNA**'. Unii poate ar fi tentați să râdă, dar nu e nimic de râs în toată povestea asta. E foarte bine că doamna s-a gândit să scrie această scrisoare să înțeleagă toată lumea cine este, pentru că doamna aceasta este la **Inspekția Judiciară**. Bogdan Chirieac, ai văzut aseară emisiunea cu **Tudorel Toader**? Domnul ministru vine și spune că trebuie schimbate niște lucruri și am auzit și am și văzut cum taifunul a început să se pornească împotriva domniei sale și împotriva acestui proiect de lege. Credeți că dacă ar exista răspunderea **magistraților**, doamna asta ar mai fi în **Inspekția Judiciară**?

Bogdan Chirieac: Nu. Cred cu putere că dacă ar exista răspunderea **magistraților** justiția din România ar face un necesar salt înainte din

toate punctele de vedere, spre bine. Și din punct de vedere al independenței și al imparțialității și al echilibrului. În rest, și eu sunt cutremurat, speriat, pentru că ce spuneți acum și se dovedește, e că în România nu există lege. Dacă la bunul plac, un **magistrat**, un om din sistem poate fi hăituit 7 ani de zile, după care, având noroc și nefiind sistemul din vremea lui Traian Băsescu, bine pus la punct, cu niște **instanțe de judecată** îl achită, că dacă se întâmpla asta mai de curând, nu știu dacă îl achitau **instanțele de judecată**.”

Emisiunea „Sinteza zilei” difuzată în data de 06.09.2017

Titlu : interviu cu judecătorul Traian Munteanu

„Realizator: **Magistratul** pe care-l vedeți este un **judecător** din Oradea. Un domn care și-a oferit viața legii și hainei de **magistrat**. Ceea ce face această doamnă de la **Inspekția Judiciară** este să-i însceneze lucruri, să-i măsluiască probe. Ce este însă stupefiant este că judecătorul acesta este la fel de nevinovat cum era **procurorul Iacobescu, procurorul Lele**. Nu se găsește nimic, după ani de zile, care să-l înfunde. După 15 ani de zile, când doamna Rădescu îl executa pe acest **judecător**, să ajungă să fie acestei delegații de la **Inspekția Judiciară** care investighează DNA-ul. Ascultați un interviu, în premieră și în exclusivitate cu acest **judecător** care povestește ce i s-a întâmplat în momentul în care o întâlnește pe această doamnă. Oamenii care au păținit, acest distins domn, Traian Munteanu, de la **Curtea de Apel Oradea**, să aibă posibilitatea să vorbească despre cum i-a fabricat un dosar **procurorul Elena Rădescu**, desființat definitiv și irevocabil de instanță.

Traian Munteanu: Deși au trecut aproximativ 15 ani îmi aduc aminte ca și cum s-ar fi întâmplat ieri. Era în vara anului 2002, într-o zi de sâmbătă. un echipaj de poliție, în jurul orei 13 s-a prezentat la domiciliul meu și m-au invitat la sediul parchetului de pe lângă **Curtea de Apel Oradea**, unde mi s-a spus că urmează să dau o declarație. M-am prezentat, am fost dus în fața unui **procuror**, am dat o declarație. Mi s-a spus că a început, în ce mă privește, urmărirea penală pentru săvârșirea unor infracțiuni de o gravitate excepțională, dare de mită, că aș fi luat în niște împrejurări, potrivit opiniei parchetului, suma de 20 de mii de dolari de la un denunțator, prin intermediul unui avocat. În fața acestor acuzații am dat o declarație de învinuit. Vreau să precizez că am aflat mult mai târziu că urmărirea în ce mă privește era colegială, adică actele de urmărire penală au fost întocmite de 2 **procurori**, de către doamna Rădescu și încă un **procuror**, iar pe tot parcursul **urmăririi penale** eu nu am văzut-o în nicio împrejurare pe doamna Elena Rădescu. Țin să mai precizez că la București, cu prilejul prezentării materialelor de urmărire penală și a punerii în mișcare a acțiunii penale s-a hotărât și trimiterea mea în judecată. Am avut o surpriză extraordinară când am văzut că semnăturile pe rechizitoriu nu erau decât cele ale doamnei Elena Rădescu. Semnătura celuilalt **procuror** nu mai apărea nicăieri. Vreau să spun că veți găsi în considerentele sentinței instanței de fond o sumedenie de ilegalități pe care le-a

săvârșit cu prilejul urmării penale, ambii procurori. Au ascuns probe, au obținut denunțuri prin promisiuni mincinoase, au făcut presiuni asupra avocatului denunțător, l-au amenințat cu dosare penale, au luat un autodenunț al co-inculpatului ce era cu mine în dosar, judecător și el, în condiții nelegale, în afara oricărei norme de Cod de Procedură penală. Toate aceste lucruri au fost sancționate de către instanța de fond, care a dispus înlăturarea tuturor probelor de la dosar și în final au dispus achitarea mea, considerându-se că fapta nu există. Printre altele, probe favorabile au fost sustrase din dosarul de urmărire penală, în ce mă privește și au fost ascunse în dosarul domnului Lele Alexandru, care și dânsul, la acea vreme era anchetat de aceiași procurori și aspecte care au fost descoperite abia cu prilejul cercetării judecătorești și când s-a solicitat dosarul de casă. Am fost mătrășit din funcția de președinte de tribunal și apoi, imediat, a venit și acest dosar. Am fost avertizat în prealabil că o să am foarte mari necazuri și s-au adevărit necazurile. M-am trezit cu acest dosar. Întreaga anchetă a fost condusă, în ce mă privește, de Chiciu. la București, cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală, Chiciu a zis că el nu poate participa la asemenea mascaradă judiciară. Au doșit probe care mi-erău favorabile, le-au ascuns prin dosarul lui Lele. Le-am găsit prin dosarul de casă. Acolo s-au mai adăugat și alte încălcări, pe lângă cele constatate în instanța de fond au mai adăugat și alte încălcări ale drepturilor noastre și ale unui prost proces, proastă urmărire penală. A început urmărirea penală împotriva lor, a lui Chiciu și a lui Rădescu. Am rămas pe drumuri, am stat în chirie o grămadă de vreme.”

b) Dosarele privind pe Lele Alexandru

Dosarele penale

Prin informarea nr. 464/06.02.2002 întocmită de procuror inspector Rădescu Elena din cadrul Secției de analiză, studii, control și perfecționare profesională, s-a propus efectuarea de cercetări penale față de procurorul Lele Alexandru, de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 254 Cod penal, 264 Cod penal, 266 Cod penal și 242 Cod penal, formându-se dosarul nr. 102/P/2002.

Prin rezoluția nr. 102/P/2002 din 25.03.2002 a Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, dispusă de procuror Cristian Panait, s-a dispus începerea urmării penale față de învinuitul Lele Alexandru pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 264 cu aplic. Art. 33 lit. a) Cp, 266 cu aplic. Art. 33 lit. a) Cp, 242 cu aplic. Art. 33 lit. a) Cp, toate cu aplicarea art. 33 lit. a) Cp.

Prin ordonanța nr. 102/P/2002 din 29.03.2002 emisă de procuror Ovidiu Păun s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de Lele Alexandru.

Prin ordonanța nr. 102/P/2002 din data de 01.04.2002, procuror Cristian Panait a dispus scoaterea de sub urmărire penală a numitului Lele Alexandru, în baza art. 10 lit. a) și b) Cod procedură penală.

Prin ordonanța nr. 102/P/2002 din data de 01.04.2002, procurorul Ilie Picioruș – procuror șef al Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus infirmarea, ca nelegală și netemeinică a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală, reținând că procurorul nu mai era abilitat să se pronunțe în cauză, deoarece, anterior dispunerii soluției în discuție, dosarul fusese repartizat altui procuror, care pusese în mișcare acțiunea penală prin ordonanța din data de 29.03.2002.

Prin Ordonanța nr. 102/P/2002 din data de 24.02.2002, a Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea fostei Secții pentru Combaterea Criminalității Organizate, în vederea efectuării de cercetări împotriva inculpatului Lele Alexandru Florian, atât pentru infracțiunile pentru care era începută urmărirea penală și respectiv pusă în mișcare acțiunea penală, cât și pentru unele infracțiuni de luare de mită.

Cauza s-a înregistrat la S.C.C.O. sub nr. 138/P/2002 iar prin rezoluția cu același număr din data de 31.07.2002 s-a dispus disjungerea cercetărilor față de inculpatul Lele Alexandru Florian, cu privire la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 și art. 266 din Codul penal.

Prin disjungere, cauza privind faptele de arestare nelegală și favorizarea infractorului a fost înregistrată la S.C.C.O. sub nr. 242/P/2002.

Prin rechizitoriul nr. 138/P/2002 din 07.08.2002 întocmit de procurori Elena Rădescu și Alexandru Chiciu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpatului Lele Alexandru, pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită (două acte materiale), favorizarea infractorului (3 acte materiale), fals intelectual și reținere sau distrugere de înscrisuri.

Prin același rechizitoriu s-a dispus scoaterea de sub urmărire a învinuitului Negruțiu Lucian Dan sub aspectul complicității la dare de mită, întrucât sunt incidente disp. art. 255 alin. 2 Cp, și neînceperea urmăririi penale față de Știube Viorel, pentru două infracțiuni de dare de mită, întrucât beneficiază de clauza de impunitate prev. de art. 255 alin. 3 și respectiv 255 alin. 2 Cp.

Cauza a fost înregistrată inițial la Curtea de Apel Oradea, sub nr. 3447/2202, ulterior a fost strămutată la **Curtea de Apel Suceava, unde s-a înregistrat sub nr. 4020/2004** (vezi lit. f) din prezentul capitol), iar apoi a fost strămutată la Curtea de Apel Alba Iulia, unde s-a înregistrat sub nr. 8095/2005.

Prin sentința penală nr. 27/09.03.2006 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia, s-a dispus restituirea cauzei la parchet, pentru neregularitatea actului de sesizare. Instanța a reținut că rechizitoriul nr. 138/P/2002 a fost confirmat de procurorul general adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și nu de procurorul general. A mai arătat instanța că interpretarea corectă a art. 209 alin. ultim din Codul de procedură penală este că procurorul general nu poate delega această atribuție unui alt procuror, iar rechizitoriul este lovit de nulitate absolută. Recursul parchetului a fost respins de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Ulterior, dosarul a fost declinat la Parchetul Național Anticorupție, unde a fost înregistrat sub numărul 221/P/2006, iar prin ordonanța cu același număr din data de 04.12.2007 s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului Lele Alexandru pentru comiterea infracțiunii de reținere de înscrisuri, pentru două infracțiuni de luare de mită, pentru două infracțiuni de favorizarea infractorului, neînceperea urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor de reținere și sustragere de înscrisuri, luare de mită, fals intelectual și favorizarea infractorului și disjungerea cauzei privind comiterea de către inculpat a infracțiunii prev. de art. 264 Cod penal și declinarea acesteia la Parchetului de pe lângă Curtea de apel Oradea.

Prin ordonanța nr. 403/P/2007 din data de 11.01.2008 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Oradea s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului Lele Alexandru pentru infracțiunea de favorizarea infractorului.

Prin ordonanța nr. 242/P/2002 din data de 30.08.2002 s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea fostului Parchet Național Anticorupție – Secția de combatere a corupției, unde a fost înregistrat cu nr. 97/P/2002.

Prin ordonanța nr. 97/P/2002 din 11.03.2005, procuror Gheorghe Vizitiu din cadrul PNA – Secția de combatere a corupției a dispus neînceperea urmăririi penale pentru 6 infracțiuni de favorizare a infractorului, prevăzute de art. 17 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 264 din Codul penal, a 6 infracțiuni de luare de mită și a 6 infracțiuni de primire de foloase necuvenite, pretins a fi comise referitor la dosarele nr. 416/P/1996, 459/P/1997, 201/P/1995, 395/P/1994, 135/P/2000 ale Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor și cauza privind pe Ranyak Ambro Zoltan

Prin aceeași ordonanță s-a dispus declinarea competenței de soluționarea cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, în vederea efectuării de cercetări sub aspectul săvârșirii de către Lele Alexandru Florian a 6 infracțiuni de favorizare a infractorului, prevăzute de art. 264 din Codul penal, comise în aceleași cauze enunțate anterior precum și a 3 infracțiuni prevăzute de art. 266 Cod penal, cu privire la care nu s-a dispus nici o soluție.

La Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, dosarul a fost înregistrat cu nr. 283/P/2005 iar prin ordonanța cu același număr, din 21.03.2005, s-a dispus trimiterea cauzei la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea.

La data de 26.01.2006 dosarul a fost preluat la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și înregistrat cu nr. 147/P/2006 la Secția de urmărire penală și criminalistică.

La data de 29.11.2006, prin ordonanța nr. 147/P/2006 s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Oradea.

La data de 18.01.2007, prin rezoluția procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în baza art. 209 alin. 4¹ Cod procedură penală, a fost preluat dosarul de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea și a fost înregistrat cu același număr.

Prin ordonanța nr. 147/P/2006 din data de 09.11.2007 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus:

- scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului Lele Alexandru Florian pentru comiterea a două infracțiuni prevăzute de art. 264 (în legătură cu dos. nr. 135/P/2000 și 201/P/1995), întrucât faptele nu există;

- scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului Lele Alexandru Florian pentru comiterea a două infracțiuni prevăzute de art. 264 (în legătură cu dos. nr. 416/P/1996 și 459/P/1997), întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni;

- scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului Lele Alexandru Florian pentru comiterea a două infracțiuni prevăzute de art. 264 (în legătură cu dos. nr. 377/P/1994 și 395/P/1994), întrucât faptele nu există;

- scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului Lele Alexandru Florian pentru comiterea a trei infracțiuni de arestare nelegală, față de părțile vătămate Păulescu Emil, Tărău Adrian și Pocșe Mircea întrucât faptele nu există;

- scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului Lele Alexandru Florian pentru comiterea infracțiunii de sustragere de înscrisuri, prevăzută de art. 242 alin. 1 și 3 Cod penal.

Împotriva acestei ordonanțe a formulat plângere, în temeiul dispozițiilor art. 278¹ Cod procedură penală, petentul Tărău Adrian.

Curtea de Apel Ploiești, soluționând plângerea acestuia, prin sentința penală nr. 161/28.10.2009, a admis plângerea formulată, a desființat în parte ordonanța nr. 147/P/2006 din 09.11.2007 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; a schimbat temeiul juridic al scoaterii de sub urmărire penală a inculpatului intimat Lele Alexandru Florian pentru infracțiunea prevăzută de art. 266 alin. 1 Cod penal privind pe petentul-persoană vătămată Tărău Adrian, din art. 11 pct. 1 lit. b) raportat la art. 10 lit. a) Cod procedură penală în din art. 11 pct. 1 lit. b) raportat la art. 10 lit. d) Cod procedură penală, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de arestare nelegală, lipsind latura subiectivă; a menținut în rest dispozițiile ordonanței atacate.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești.

Prin decizia nr. 827/03.03.2010 pronunțată în dosarul nr. 431/42/2009, Înalta curte de Casație și Justiție a admis recursul declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești; a casat sentința penală nr. 161/28.10.2009 a Curții de Apel Ploiești și, în rejudecare, a respins ca nefondată plângerea formulată de petiționarul Tărău Adrian împotriva ordonanței nr. 147/P/2006 din 09.11.2007 a

Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; a menținut ordonanța atacată; a respins ca nefondat recursul declarat de petiționarul Tărău Adrian.

Dosar disciplinar

La data de 13.02.2002, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 124 din Legea nr. 92/1992, privind organizarea judecătorească, a sesizat Comisia de disciplină a Ministerului Public, cu judecarea abaterii disciplinare prevăzută de art. 122 lit. i din același act normativ, săvârșită de procurorul Lele Alexandru Florian, de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor.

În fapt, s-a reținut că pârâtul procuror, care în perioada 1 iulie 1999 – 25 iulie 2001 a deținut funcția de procuror șef secție judiciară în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, nu a raportat și astfel nu au fost trecuți în situația statistică pe anul 2001 un număr de 17 inculpați achitați; a lăsat în nelucrare dosarele nr. 397/P/1994 și 459/P/1997 pe perioade de 5 ani și 8 luni și respectiv 4 ani, facilitând intervenția prescripției răspunderii penale; nu a supravegheat cercetările în dosarul nr. 416/P/1996, facilitând intervenția prescripției răspunderii penale; a efectuat cercetări în dosarul nr. 135/P/1997, în perioada 29.02.2000-05.12.2001 deși, începând cu luna iunie 2000, opera prescripția răspunderii penale; a efectuat cercetări în dosarele 740/P/2000 și 87/P/2001 iar ulterior, după 9 și respectiv 7 luni, a declinat competența în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Oradea.

La data de 24.04.2002, pârâtul procuror Lele Alexandru Florian a solicitat suspendarea judecării cauzei având ca obiect acțiunea disciplinară, arătând că în dosarul nr. 102/P/2002 al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva sa, pentru aceleași fapte ce intră în conținutul abaterilor disciplinare.

Prin adresa nr. 102/P/2002 din 16.05.2002, Secția de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție a comunicat Comisiei de disciplină faptul că la data de 29.03.2002, împotriva procurorului Lele Alexandru Florian a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 Cod penal, constând în aceea că a lăsat în nelucrare dosarele nr. 397/P/1994 și 459/P/1997 pe perioade de 5 ani și 8 luni și respectiv 4 ani, facilitând intervenția prescripției răspunderii penale; nu a supravegheat cercetările în dosarul nr. 416/P/1996 facilitând intervenția prescripției răspunderii penale și a efectuat cercetări în dosarul nr. 135/P/1997, în perioada 29.02.2000-05.12.2001 deși, începând cu luna iunie 2000, opera prescripția răspunderii penale precum și pentru infracțiunile prevăzute de art. 266 și 242 alin. (2) Cod penal.

Prin încheierea din data de 23.05.2002 Comisia de disciplină a dispus „suspendarea judecării cauzei până la soluționarea cauzei penale, conform art. 244 alin. 1 pct. 2 Cod procedură civilă”.

Prin încheierea din 29.03.2010 s-a repus cauza pe rolul Secției pentru procurori, reținând că prin decizia nr. 827/03.03.2010 pronunțată în dosarul nr. 431/42/2009 de către Înalta curte de Casație și Justiție a încetat cauza de suspendare.

La termenul din data 21.04.2010 comisia de disciplină pentru procurori, reprezentată de inspector Tamara Manea, a arătat că își însușește acțiunea disciplinară promovată de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea supremă de Justiție.

Prin hotărârea nr. 6P/22.06.2010 Secția pentru procurori în materie disciplinară a admis acțiunea disciplinară exercitată împotriva procurorului Lele Alexandru și i-a aplicat acestuia sancțiunea „avertisment”, pentru abaterile disciplinare constând în „efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile” și „exercitarea funcției cu gravă neglijență”.

Prin decizia nr. 3/25.06.2012 completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție a reținut că procurorul Lele Alexandru a fost eliberat din funcție la data de 27.12.2010, ca urmare a pensionării, astfel că acțiunea disciplinară exercitată împotriva sa a rămas fără obiect și, a admis recursul, a casat hotărârea atacată și, pe fond, a respins ca rămasă fără obiect acțiunea disciplinară.

Dosar despăgubiri

Prin sentința civilă nr. 369/S/24.10.2011 pronunțată de Tribunalul Brașov a admis în parte acțiunea civilă formulată și precizată de reclamantul Lele Alexandru Florian în contradictoriu cu Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice și a obligat pârâtul să plătească reclamantului echivalentul în lei a sumei de 500.000 euro reprezentând daune morale și suma de 70.000 lei reprezentând despăgubiri materiale.

Prin decizia civilă nr. 31/Ap/28.03.2012 Curtea de Apel Brașov a admis în parte apelul declarat de Lele Alexandru, a admis în parte apelurile declarate de pârâtul Statul Român cu consecința schimbării în parte a sentinței și a redus cuantumul daunelor morale de la 500.000 euro la 150.000 euro.

Prin decizia civilă nr. 2431/22.04.2013 Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca nefondate recursurile declarate de Lele Alexandru și Statul Român.

S-a reținut că reclamantului Lele Alexandru i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prin durata excesivă a procesului penal care a durat mai mult de 5 ani și 8 luni și a fost finalizat cu scoatere de sub urmărire penală. Au fost avute în vedere dosarele nr. 147/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, dos. nr. 221/P/2006 al Parchetului Național Anticorupție și dos. nr. 403/P/2007 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Oradea.

c) dosarele privind pe judecător Munteanu Traian

Prin rechizitoriul nr. 177/P/2002 din 26.08.2002 emis de procuror Elena Rădescu din cadrul Secției de combatere a corupției și criminalității organizate a

Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților Munteanu Traian – judecător la Curtea de Apel Oradea și Popa Traian – judecător la Tribunalul Bihor, pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită și favorizarea infractorului.

Prin sentința penală nr. 64/28.07.2006 pronunțată în dosarul nr. 48/33/2003 Curtea de apel Cluj a hotărât achitarea inculpaților Munteanu Traian și Popa Adrian pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită și favorizarea infractorului, întrucât faptele nu există.

Prin decizia penală nr. 6883/24.11.2006 Înalta Curte de Casație și Justiție a respins recursul declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj împotriva sentinței penale nr. 64/2006, ca nefondat.

Se impune precizarea că în cadrul verificărilor au fost identificate și alte dosare penale în care Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a efectuat cercetări față de Lele Alexandru și Munteanu Traian, însă acestea nu prezintă relevanță pentru prezenta cauză (dosarele sunt enumerate în tabelul nr. 2588/II/7/2017).

d) Dosare penale având ca obiect plângeri formulate de Ciuvică Muger împotriva numiților Chiciu Alexandru și Țuculeanu Alexandru

Prin rezoluția nr. 1299/P/2005 din 07.08.2007 procuror Ion Marița din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, a dispus neînceperea urmăririi penale față de procurorii Țuculeanu Alexandru și Chiciu Alexandru, precum și față de alte persoane, cu privire la care numitul Ciuvică Muger, la data de 04.03.2002, a adresat o scrisoare deschisă Președenției României și Ministerului Justiției.

Prin rezoluția nr. 190/P/2007 din data de 26.09.2007 procuror Ion Marița a dispus neînceperea urmăririi penale față de Chiciu Alexandru, Muscalu Gheorghe și Isac Grațiana pentru săvârșirea infracțiunii de reținere sau distrugere de înscrisuri. Dosarul penal nr. 190/P/2007 fusese înregistrat ca urmare a notei nr. 1584/DIJ/2005 întocmite de Inspekția Judiciară, ca urmare a verificărilor efectuate cu privire la modul în care a fost efectuată urmărirea penală în dosarul nr. 14/P/2002 al Secției de combatere a corupției și criminalității organizate.

e) Dosare penale în care s-au efectuat cercetări față de procurorul Elena Rădescu

La data de 06.01.2003 numitul Munteanu Traian – judecător la Curtea de apel Oradea a formulat plângere penală împotriva procurorilor Elena Rădescu și Alexandru Chiciu, sub aspectul infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, favorizarea infractorului și reținere sau distrugere de înscrisuri, fapte săvârșite în legătură cu instrumentarea dosarului nr. 177/P/2002. În cuprinsul plângerii, petentul arată că, „după sesizarea instanței, în dosarul penal nr.

3447/2002 aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, privind pe inculpatul Lele Alexandru, au fost găsite o declarație semnată de Negruțiu Lucian Dan și un proces-verbal de confruntare între acesta și denunțatorul Știube Viorel – anexate în copie – ambele din ziua de 06.06.2002, în care primul neagă afirmațiile ultimului, acte care nu mi-au fost prezentate niciodată. Declarația respectivă este dată în fața procurorului Elena Rădescu, iar procesul verbal de confruntare a fost întocmit de cei doi procurori, probe de a căror existență nu am știut în faza de urmărire penală”.

Prin rezoluția nr. 8/P/2003 din 23.04.2003 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus neînceperea urmăririi penale față de procurorii Elena Rădescu și Alexandru Chiciu, întrucât faptele nu există.

În motivarea rezoluției s-a reținut că ambele acte de urmărire penală (declarația și procesul-verbal de confruntare) au fost efectuate în cadrul dosarului nr. 138/P/2002 privind pe inculpatul Lele Alexandru, prin urmare nici unul dintre cei doi procurori nu aveau obligația de a transfera actele de urmărire penală dintr-un dosar în altul. S-a mai arătat că autodenunțul lui Negruțiu Lucian, dat în cauza 177/P/2002, se coroborează cu alte mijloace probă administrate în acea cauză, în timp ce declarația în care nu a recunoscut fapta este dată în calitate de făptuitor și constituie dreptul acuzatului de a se apăra cum consideră necesar.

La data de 10.08.2006 numitul Munteanu Traian formulează o nouă plângere penală, înregistrată sub nr. 915/P/2006 la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care solicită cercetarea doamnei procuror Elena Rădescu pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, favorizarea infractorului și reținere sau distrugere de înscrisuri, faptele imputate fiind aceleași ca și cele din plângerea anterioară.

Prin rezoluția nr. 915/P/2006 din 18.12.2006 s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de doamna procuror Elena Rădescu, întrucât faptele nu există.

Ulterior rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus achitarea sa, Munteanu Traian a solicitat efectuarea de cercetări față de Chiciu Alexandru, Muscalu Gheorghe și Rădescu Elena, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 246, 266 alin. 2 și 3, 268, art. 26 rap. La art. 246 CP și art. 26 rap. Art. 266 și 268 Cod penal. Se arătat că aceste fapte au fost săvârșite în legătură cu instrumentarea dosarului penal nr. 177/P/2002, în care a fost trimis în judecată.

În cadrul urmăririi penale efectuate în acest dosar au fost avute în vedere și aspectele reținute de instanțele care au pronunțat hotărârile de achitare, după cum urmează:

- Sustragerea de către procurorii Chiciu Alexandru și Rădescu Elena de probe favorabile și ascunderea lor într-un alt dosar (pag. 5, 6, 7, 8 din sentința Curții de apel Cluj și pag. 7 și 8 din decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție

- Presiunile, amenințările, constrângerile și provocările au fost modalități folosite de cei doi procurori prin care au obținut mijloace de probă pe parcursul urmăririi penale
- Prin obținerea mijloacelor de probă în condițiile expuse s-au încălcat dispozițiile art. 68 Cod procedură penală, situație în care pe lângă sancțiunea procesuală a invalidării mijlocului de probă este atrasă și răspunderea penală pentru infracțiunile prevăzute de art. 266 și 268 Cod penal.

Prin rezoluția nr. 173/P/2007 din 26.06.2008 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus:

- Scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Chiciu Alexandru pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 246, art. 266 alin. 2 și 3 și art. 268 Cod penal întrucât faptele nu există.
- Scoaterea de sub urmărire penală a înv. Rădescu Elena pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 266 alin. 2 și 3 și art. 268 întrucât faptele nu există.
- Neînceperea urmăririi penale față de Muscălu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 26 rap. La art. 246 Cod penal.
- Neînceperea urmăririi penale față de Rădescu Elena și Chiciu Alexandru pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 25 rap. La art. 260 Cp întrucât fapta nu există
- Neînceperea urmăririi penale față de Rădescu Elena și Chiciu Alexandru pentru săvârșirea infracțiunea prev. de art. 272 Cp întrucât există autoritate de lucru judecat.
- Neînceperea urmăririi penale față de Negruțiu Lucian pentru săv. Infracțiunii prev. de art. 260 Cp întrucât fapte nu există.

f) Verificări anterioare efectuate ca urmare a apariției în presă, în anul 2005, a unor articole în care se făcea vorbire de pretinse presiuni asupra procurorului Lele Alexandru

Prin informarea nr. 536/C/122/2005 din data de 04.04.2005 întocmită de procuror inspector Elena Stan din cadrul Secției de inspecție a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a dispus clasarea, ca neîntemeiată a lucrării având ca obiect afirmațiile apărute în publicațiile „Ziua” și „Atac”, cu privire la care s-a constatat că „au fost făcute în scop mediatic și pentru a pune sub semnul întrebării imparțialitatea procurorilor pentru crearea unei situații favorabile procurorului Lele Alexandru Florian, în dosarul penal aflat pe rolul Curții de apel Suceava”.

Din informare, reținem că în respectivele publicații s-au făcut afirmații cu privire la pretinsele presiuni la care a fost supus procurorul Lele Alexandru deoarece a dispus, la 20.04.2001, arestarea preventivă a lui Tărău Adrian Nicolae, fiul prefectului județului Bihor și apropiat al cercurilor puterii. S-a mai susținut că

trimiterea în judecată a procurorului Lele Alexandru în cursul anului 2002 pentru săvârșirea unor fapte penale, constituie în realitate sancțiuni aplicate acestuia pentru că, prin arestarea lui Tărău Adrian a atins interesele guvernanților din acea perioadă.

Din verificările efectuate în cauza nr. 536/C/122/2005 a rezultat că nu există nici o legătură între arestarea preventivă a învinuitului Tărău Adrian Nicolae și trimiterea procurorului Lele Alexandru în judecată pentru fapte de corupție (**dosar nr. 4020/2004 al Curții de Apel Suceava**). Astfel, s-a stabilit că, „în scopul exonerării de răspundere în dos. nr. 4020/2004 al Curții de apel Suceava, inculpatul Lele Alexandru, la acel moment director la cotidianul „gazeta de Oradea”, a declanșat o campanie mediatică, prezentându-se drept victima fostului guvern condus de Adrian Năstase. Pentru a avea mai multă credibilitate a asociat sinuciderea procurorului Panait Cristian (delegat de conducerea Parchetului de pe lângă curtea Supremă de Justiție să efectueze acte urmărire penală față de procurorul Lele Alexandru) cu mecanismul de evaziune fiscală declanșat de învinuitul Tărău Adrian Nicolae ș.a., încercând să convingă opinia publică de faptul că, în calitate de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, la data de 20.04.2001 a luat măsura arestării preventive față de Tărău Adrian Nicolae pentru contrabandă cu produse petroliere, acreditând ideea că, din dispoziția fostului premier Adrian Năstase, s-au declanșat cercetările față de el. conform susținerilor mediatice, procurorul Panait Cristian, înțelegând nevinovăția procurorului lele Alexandru, nu a rezistat presiunilor exercitate de procurorul șef secție Picioruș Ilie, sinucigându-se la data de 10.04.2002, în timp ce efectua cercetări în dosarul nr. 102/P/2002 al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă Justiție, față de procurorul Lele Alexandru.”

De asemenea, prin referatul nr. 655/DIJ/februarie 2005 întocmit de **Direcția de inspecție judiciară** din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii s-au expus concluziile verificărilor efectuate cu privire la aspectele prezentate în articolul publicat în cotidianul „Ziua” din februarie 2005 sub titlul „asasinarea lui Panait”.

În cuprinsul referatului se rețin următoarele aspecte relevante pentru prezenta cauză:

„la 20.04.2001 procurorul Alexandru Lele a emis pe numele acestora (n.n. Tărău Adrian Nicolae, Pocșe Mircea și Jurjuț Mircea) mandate de arestare preventivă pe o durată de 5 zile. (...) prin ordonanța din 22.04.2001, procurorul Alexandru Lele a dispus revocarea măsurii arestării preventive luată față de învinuitul Tărău Adrian Nicolae”.

În același referat se artă că revocarea măsurii arestării s-a dispus ca urmare a unor împrejurări noi, ce nu au fost invocate la momentul luării măsurii, respectiv starea de sănătate a inculpatului. Se mai arată că în informarea nr. 8672/2001 din 25.04.2001 întocmită de procurorul inspector din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin care s-a examinat legalitatea și temeinicia

măsurilor procesuale adoptate în dosarul nr. 138/P/2001 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, „în ceea ce-l privește pe învinuitul Tărău Adrian Nicolae oportunitatea arestării sale preventive a fost cel puțin discutabilă, în condițiile în care activitatea sa infracțională s-ar fi desfășurat la începutul anului 1998 (...)”.

g) Parcursul profesional al doamnei procuror Elena Rădescu

Doamna Elena Rădescu este procuror de la data de 06.11.1990, când a fost încadrată la Parchetul de pe lângă Judecătoria Vălenii de Munte.

La data de 15.05.1995 a promovat procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova, iar în perioada 01.02.1999 – 01.12.2002 a fost procuror inspector în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

În perioada 01.12.2002 – 04.11.2004 a fost procuror inspector la Parchetul Național Anticorupție, iar în perioada 04.11.2004 – 26.11.2004 procuror inspector la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În perioada 26.11.2004-31.12.2004 a fost procuror șef delegat în cadrul Secției de îndrumare și control din Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar în perioada 01.01.2005 – 01.07.2006 – procuror șef delegat al Secției de inspecție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În perioada 01.07.2006-01.05.2009 a fost detașată la Consiliul Superior al magistraturii – Serviciul de inspecție judiciară pentru procurori.

Începând cu data de 01.05.2009 și până în prezent doamna procuror Elena Rădescu și-a desfășurat activitatea în funcția de inspector judiciar, prin numire.

III. Concluzii și argumentarea soluției

Având în vedere cele expuse anterior, se constată că în cadrul celor două emisiuni „Sinteza zilei” difuzate pe postul de televiziune Antena 3 la datele de 05.09.2017 și 06.09.2017 s-au făcut afirmații nereale, în legătură cu activitatea desfășurată de doamna procuror Elena Rădescu, după cum urmează:

În ceea ce privește pe Lele Alexandru Florian, acesta a fost cercetat în mai multe dosare penale, iar doamna procuror Rădescu Elena a dispus trimiterea acestuia în judecată prin rechizitoriul emis în dos. nr. 138/P/2002. Acest dosar s-a format prin disjungerea din dos. 102/P/2002, în care procurorul Panait Cristian a dispus la data de 01.04.2002 scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Lele Alexandru deși, la data de 29.04.2002 dosarul fusese repartizat altui procuror care, la aceeași dată, dispusese punerea în mișcare a acțiunii penale față de Lele Alexandru.

Dosarul nr. 138/P/2002 a fost restituit de instanță pentru neregularitatea actului de sesizare, instanța constatând că verificarea legalității și temeiniciei de către procurorul general al adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție echivalează cu lipsa acesteia. Această neregularitate nu poate fi imputată procurorilor care au emis rechizitoriul întrucât atribuția conducătorului parchetului

de a îl verifica intervine după ce procurorii care au instrumentat cauza s-au dezinvestit.

Împrejurarea că, după restituire, procurorii din cadrul Parchetului Național Anticorupție au dispus soluții de netrimitere în judecată cu privire la faptele prin care fusese sesizată instanța prin rechizitoriul nr. 138/P/2002 nu fundamentează susținerile participanților la emisiunea „Sinteza Zilei” din data de 05.09.2017 potrivit cărora, procurorul Rădescu Elena „l-a nenorocit, hărțuit” pe Lele Alexandru.

Legea nu prevede sancțiuni pentru situația în care după începerea urmăririi penale sau punerea în mișcare a acțiunii penale se dispun soluții de netrimitere în judecată sau chiar de achitare, cu excepția situațiilor în care măsurile procesuale dispuse sunt rezultatul „exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență” sau, a unor fapte ce pot atrage răspunderea penală.

În emisiunea televizată la care ne-am referit anterior nu doar că s-au depășit limitele obligației jurnalistului de a informa publicul cu privire la împrejurări de interes însă s-a produs și o dezinformare, ce este rezultatul lipsei unor minime verificări în ceea ce privește subiectul supus dezbaterii.

În condițiile în care nu s-a stabilit o răspundere a persoanelor despre care se afirmă că au greșit în exercitarea atribuțiilor de serviciu, apreciem că s-au depășit limitele discursului rezonabil.

Pe de altă parte, instanța care a constatat încălcarea dreptului la un proces echitabil în ceea ce îl privește pe Lele Alexandru, a analizat în considerentele hotărârii situația dosarelor 147/P/2006 și 221/P/2006, iar în ceea ce privește susținerile reclamantului referitoare la modalitatea defectuoasă sau tendențioasă de instrumentare a dosarului de urmărire penală în care a fost parte, instanța a reținut că acestea nu pot fi luate în discuție în respectiva procedură, acestea putând fi contestate numai în cazurile, condițiile și termenele prevăzute de legea procesual penală (pag. 12 din sentința civilă nr. 369/S/24.10.2011 a Tribunalului Brașov).

Este real faptul că atât dosarul penal nr. 102/P/2002, cât și dosarul disciplinar în care a fost sancționat procurorul Lele Alexandru s-au constituit ca urmare a verificărilor efectuate de doamna Elena Rădescu în calitate de procuror inspector (raportul nr. 464/2002) însă, faptele au fost prezentate trunchiat, în așa fel încât să conducă la ideea că toate demersurile procurorului Rădescu împotriva lui Lele Alexandru s-au dovedit a fi nefondate.

Ori, așa cum s-a arătat anterior, în dosarul disciplinar procurorul Lele Alexandru a fost sancționat, iar împrejurarea că Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul acestuia este consecința faptului că procurorul a fost eliberat din funcție la cerere, prin pensionare, iar acțiunea disciplinară a rămas fără obiect.

Aceeași dezinformare s-a produs și în ceea ce privește situația dosarului în care a fost trimis în judecată judecătorul Munteanu Traian de la Curtea de Apel Oradea. Deși în considerentele hotărârilor prin care s-a dispus achitarea lui

Munteanu Traian s-a reținut că procurorii Rădescu Elena și Chiciu Alexandru „au încălcat normele de procedură penală prin aceea că nu au depus la dosar probe esențiale care infirmau afirmațiile denunțătorilor și ale unor martori, îngrădindu-se astfel inculpaților accesul la toate probe dosarului și încălcându-li-se dreptul la apărarea și la un proces echitabil”, aceste aspecte nu trebuie supuse atenției publicului separat de rezultatul urmăririi penale și a verificărilor efectuate în dosarele nr. 8/P/2003, 915/P/2006 și 173/P/2007, în care procurorii care au emis rechizitoriul au fost cercetați.

Prin prezentarea doar a opiniei judecătorului Munteanu Traian s-a indus ideea că procurorii care au emis rechizitoriul au comis un abuz ori, în cadrul celor trei dosare penale la care ne-am referit anterior s-a stabilit că faptele de abuz în serviciu, favorizarea infractorului și reținere sau distrugere de înscrisuri nu există, iar „probele” la care se face referire aparțineau unui alt dosar, în care erau cercetate faptele altor persoane, iar martorul Negruțiu din dosarul privind pe judecătorul Munteanu a avut calitatea de făptuitor în dos. 138/P/2002.

În ceea ce privește afirmațiile numitului Ciuvică Mugur, conform cărora acesta ar fi formulat două plângeri penale împotriva procurorilor Chiciu Alexandru și Țuculeanu Alexandru, iar doamna Rădescu „i-a spălat pe absolut toți”, s-a constatat că cele două dosare penale au fost instrumentate și soluționate de un alt procuror.

S-a mai afirmat în cadrul emisiunii din data de 05.09.2017 că doamna Rădescu Elena este procuror DNA, inducându-se ideea că ar exista o incompatibilitate între funcția de bază a acesteia și atribuția de efectuare a unui control la Direcția Națională Anticorupție.

Precizăm că potrivit dispozițiilor 72 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările ulterioare, Inspectorii judiciari nu pot efectua cercetarea disciplinară sau orice alte lucrări care privesc judecători sau procurori din cadrul instanțelor ori parchetelor unde inspectorul a funcționat. În acest caz, dosarul se repartizează altui inspector judiciar, în mod aleatoriu, cu respectarea dispozițiilor art. 73.

Aceste dispoziții, coroborate cu art. 71 alin. (4), “la încetarea funcției de inspector judiciar, judecătorii și procurorii revin la instanțele sau parchetele unde au funcționat anterior ori, cu consimțământul lor, la alte instanțe sau parchete unde au dreptul să funcționeze potrivit legii” au fost interpretate în sensul că inspectorii nu pot efectua lucrări care privesc activitatea instanțelor ori parchetelor unde a funcționat anterior numirii.

Astfel, în Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, aprobat prin Hotărârea nr. 1027/2002 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, s-a prevăzut la art. 7 alin. (3) că „prin sintagma instanțele și parchetele unde inspectorul a funcționat se înțelege ultima instanță sau ultimul parchet la care inspectorul judiciar și-a desfășurat activitatea anterior numirii”.

În cazul doamnei inspector judiciar Rădescu Elena, ultimul parchet la care și-a desfășurat activitatea anterior numiri este parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pentru a stabili dacă a fost afectată reputația profesională, independența și imparțialitatea doamnei procuror inspector Elena Rădescu, precum și independența sistemului judiciar în ansamblul său, se impune a fi expuse, în prealabil, câteva considerații asupra conținutului noțiunilor de reputație profesională, imparțialitate și independență.

În conformitate cu dispozițiile art. 1 și 30 din Legea nr. 317/2004, în calitate de garant al justiției, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva oricăror acte de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Dreptul la liberă exprimare, prevăzut de art. 30 din Constituție, nu poate fi exercitat cu încălcarea principiilor independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, principii consfințite de art. 124 alin. (3) din legea fundamentală a statului.

Reputația profesională este o consecință a integrității morale și profesionale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător și procuror și include atitudinea de ansamblu pe care magistratul o adoptă în relațiile cu colegii, justițiabilii, avocații și, de asemenea, cu toate persoanele cu care intră în contact în exercitarea profesiei.

Reputația profesională conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, precum și autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale.

Din această perspectivă, reputația magistratului presupune două componente esențiale: obligația magistratului de a avea o conduită generală exemplară, care reprezintă și o condiție de acces în profesie, căreia îi corespunde dreptul de a se bucura de reputație în fața societății, a justițiabililor, precum și a corpului profesional și, de cealaltă parte, obligația Statului de a garanta menținerea reputației magistratului, de fiecare dată când se constată că faptele semnalate sunt de natură să îi afecteze prestigiul și, pe cale de consecință, autoritatea în exercitarea profesiei.

Potrivit art. 12 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, admiterea în magistratură a judecătorilor se face prin concurs, pe baza competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații.

Pe cale de consecință, odată cu dobândirea funcției de procuror, condiția bunei reputații subzistă, prin raportare la onoarea, demnitatea profesională și credibilitatea de care se bucură magistratul în societate, pe tot parcursul exercitării funcției.

Independența și imparțialitatea procurorilor precum și necesitatea respectării acestora, este prevăzută în reglementări interne și internaționale.

Astfel, în *Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului*, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite se precizează la articolul 1 că „independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte”.

În cadrul aceluiași principii, la articolul 2 se menționează că „sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv”.

Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delincvenților, adoptată la Congresul VIII al Organizației Națiunilor Unite prevede la pct. 4 că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

„Avizul nr. 1 (2001) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, referitor la **standardele privind independența puterii judecătorești și inamovibilitatea judecătorilor**”, emis la Strasbourg, în 23 noiembrie 2001, făcând vorbire despre argumentarea necesității independenței judecătorești, la pct. 10, stipulează că „Independența judecătorească este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil. Judecătorii „au sarcina deciziei finale asupra vieții, libertăților, drepturilor, obligațiilor și proprietății cetățenilor” (expunerea principiilor fundamentale ale Națiunilor Unite, preluate în declarația de la Beijing; și articolele 5 și 6 ale Convenției europene privind drepturile omului). Independența acestora nu este o prerogativă sau un privilegiu în propriul lor interes ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției.”

Același aviz menționează, la pct. 11, faptul că „Această independență trebuie să existe în raport cu societatea în general și cu părțile din orice litigiu asupra căruia judecătorii trebuie să se pronunțe. Puterea judecătorească este unul dintre cei trei piloni fundamentali, egali ca importanță, ai statului democratic modern. Ea are un rol și funcții importante în relația cu ceilalți doi piloni....Pentru a-și putea îndeplini îndatoririle pe care le are în aceste domenii, puterea judecătorească trebuie să fie independentă față de aceste autorități, fapt care implică libertate față de relațiile inadecvate și de influența exercitată de aceste autorități. Astfel, independența servește ca o garanție a imparțialității.”

La pct. 13 din același document se precizează că „Argumentarea necesității independenței judecătorești, așa cum este prezentată mai sus, oferă un etalon după care pot fi evaluate implicațiile practice ale acesteia...”.

În continuare, abordându-se chestiunea nivelului până la care este garantată independența judecătorească, în cadrul pct. 14, se subliniază că „*Independența judecătorească trebuie să fie garantată de standarde naționale până la cel mai înalt nivel posibil. ...*”

„**Avizul nr. 18/2015 - Poziția puterii judecătorești și relația ei cu celelalte puteri ale statului în democrația modernă**”, al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), emis la Londra, la data de 16 octombrie 2015, care, în cuprinsul capitolului III definit „*Independența puterii judecătorești și separarea puterilor*”, menționează următoarele :

„*Puterea judecătorească trebuie să fie independentă pentru a-și îndeplini rolul cu privire la celelalte puteri ale statului, societatea în general și părțile din litigii. Independența judecătorilor nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul lor propriu, ci în interesul statului de drept și al tuturor celor care caută și doresc justiție. Independența judiciară este mijlocul prin care se asigură imparțialitatea judecătorilor. Ea este așadar condiția preliminară care garantează că toți cetățenii (și celelalte puteri ale statului) sunt egali în fața instanțelor judiciare. Independența judiciară este un element intrinsec al datoriei de a decide sentințele în mod imparțial. Numai o putere judecătorească independentă poate pune efectiv în aplicare drepturile tuturor membrilor societății, în special ale acelor grupuri care sunt vulnerabile sau nepopulare. Astfel, independența este o cerință fundamentală care permite judecătorilor să apere democrația și drepturile omului.*”

Recomandarea (94) 12 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, dorind să promoveze independența sistemului judiciar, a elaborat mai multe reguli cu valoare de principiu.

Una dintre acestea vizează obligația statelor de a lua toate măsurile necesare pentru a respecta, promova și proteja independența judecătorilor.

Documentul prevede că sensul de „*independența judecătorilor*” nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime.

Conținutul acestui principiu constă în obligația executivului și legislativului să se abțină de la adoptarea oricăror măsuri care ar putea submina independența judecătorilor. Pe lângă toate acestea, se precizează în document, „*că nu ar trebui să fie permis grupurilor de presiune să submineze independența sistemului judiciar*”.

Independența magistraților nu constituie doar o garanție a statului pentru îndeplinirea justiției, ci, în egală măsură, un drept și o obligație a magistraților. Independența este privită ca „*atribut al funcției, care îi permite judecătorului să acționeze în realizarea actului juridic și, mai ales, să decidă doar în baza legii și a propriei conștiințe, fără nici o subordonare sau influență*”.

În considerarea rolului de garant al independenței justiției, conferit de lege, **Consiliul Superior al Magistraturii este chemat, în exercitarea atribuțiilor**

prevăzute de art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, să apere judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența și imparțialitatea.

În concret, prin raportare la factorii de presiune ce o pot influența, **independența** a fost definită ca fiind capacitatea magistratului de a decide măsuri, conform legii, fără nicio intervenție (influență) externă, capacitatea de a conștientiza factorii externi ce influențează sau creează aparența unei influențe, precum și capacitatea de a respinge factorii de natură externă ce influențează sau creează aparența unei influențe.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. 1 și 6 din Constituția României, „*Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile, însă libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine*”. Dreptul la liberă exprimare nu poate fi însă exercitat cu încălcarea principiului independenței judecătorului și supunerii lui numai legii, precum și a independenței procurorilor, reglementate în condițiile susmenționate.

Potrivit art. 10 paragraful 2 din Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, acest drept poate fi supus însă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni, printre altele, pentru a se garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Aceleași principii se regăsesc și în Codul deontologic a ziaristului adoptat de Clubul Român de Presă care, în art. 2, art. 3 și art. 5, prevede că jurnalistul are îndatorirea de a relata adevărul, obligație ce decurge din dreptul constituțional al publicului de a fi corect informat. Jurnalistului nu îi este permis să publice date prin care să insinueze ori să creeze, în mod artificial și nejustificat, situații ce nu există, cu privire la faptele sau persoanele la care face referire.

Independența nu este un privilegiu în interesul propriu al magistraților, ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înlăptuirea justiției. Aceasta îi este conferită magistratului în vederea protecției drepturilor persoanelor care apelează la justiție pentru a li se face dreptate și constă în responsabilitatea magistratului de a convinge, nu prin forța principiului autorității, ci a argumentelor raționale, temeinice, constituind astfel un mijloc de a asigura și păstra încrederea publicului în sistemul judiciar.

Justiția, în statul de drept, este consfințită constituțional o putere independentă alături de celelalte puteri ale statului, în conformitate cu dispozițiile și 124 din Constituția României.

Puterea judecătorească trebuie să fie independentă, ceea ce implică existența unor anumite garanții față de celelalte puteri ale statului, pentru a se evita politizarea și pentru a asigura independența și imparțialitatea magistratului.

Când din anumite motive, funcția și rolul puterii judecătorești sunt diminuate, statul pierde calitatea de stat de drept, cu toate consecințele și implicațiile socio-economice ce decurg din aceasta.

În raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987 se precizează că „principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat” - (pct. 75).

În Recomandarea (2000)19 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind rolul urmării penale în sistemul de justiție penală, adoptată la data de 06 octombrie 2000 la cea de-a 724-a reuniune a delegațiilor miniștrilor, la pct. 11 din capitolul „Relația dintre procurorii publici și puterea executivă și legislativă” se prevede că „statele trebuie să ia măsurile adecvate pentru a asigura că procurorii publici își pot efectua îndatoririle și responsabilitățile profesionale fără intervenție nejustificată sau expunere la responsabilitatea civilă, penală sau de alt tip”.

Dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, magistrații au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi afectată de afirmațiile care pun la îndoială capacitatea profesională, integritatea și imparțialitatea procurorilor și judecătorilor.

Articolul 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

În jurisprudența Curții Europene de Justiție se apreciază în mod constant că un rol important în asigurarea independenței și imparțialității judecătorului îl au și aparențele (cauzele *Findlay versus Regatul Unit*, 25.09.1997, *Mc Gonnell versus Regatul Unit*, 08.02.2000), astfel încât afirmațiile formulate sub diferite modalități trebuie să elimine orice suspiciune privind afectarea independenței judecătorilor.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în *cauza Pager și Oberschlick contra Austriei* a decis că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Curtea a recunoscut că pot exista cazuri când este necesar ca puterea judiciară să fie protejată împotriva atacurilor distrugătoare, lipsite de fond serios, cu atât mai mult cu cât obligația de rezervă le interzice magistraților să reacționeze. În schimb, ea a subliniat importanța ca cetățenii să obțină informații privind funcționarea justiției, instituție esențială într-o societate democratică.

Judecătorii și procurorii, în vederea îndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor, au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea

fi afectată de afirmațiile care pun la îndoială independența și imparțialitatea lor.

Raportând afirmațiile nereale exprimate în emisiunile „Sinteza zilei” din datele de 05.09 respectiv 06.09.2017, referitoare la activitatea doamnei procuror Elena Rădescu, la cadrul legal care definește independența sistemului judiciar și limitele libertății de exprimare, se poate aprecia în ce măsură a fost afectată independența și imparțialitatea doamnei inspector și independența sistemului judiciar.

În cazul de față, analizând afirmațiile - nereale așa cum s-a demonstrat anterior, potrivit cărora doamna inspector Rădescu a „târât, nenorocit, terminat” un procuror, a sustras probe dintr-un dosar penal, „i-a spălat” pe alți procurori prezentați ca fiind vinovați de abuzuri, precum și folosirea expresiilor „inspectoarea otrăvită” și „această Vișinescu cu fustă a României” în referire la doamna inspector, din perspectiva compatibilității cu libertatea de exprimare, se observă că acestea sunt de natură să creeze suspiciuni în rândul opiniei publice cu privire la reputația profesională, independența și imparțialitatea doamnei procuror inspector Elena Rădescu și, nu în ultimul rând, în ceea ce privește sistemul judiciar în ansamblul său.

Prezentarea în această manieră, a unor situații care nu corespund realității sunt de natură a induce opiniei publice ideea că afirmațiile au un grad ridicat de veridicitate și de a crea în mod artificial un dubiu serios cu privire la independența, imparțialitatea și probitatea profesională a magistraților procurori.

Nu este de neglijat nici faptul că, prin ordinul nr. 71/2017 al inspectorului șef al Inspecției Judiciare doamna inspector Elena Rădescu a fost numită în echipa care a efectuat controlul la Direcția Națională Anticorupție în perioada 17.07.2017 – 25.08.2017, fiind desemnată coordonator al echipei de control.

Mai mult decât atât, afirmațiile „*dacă ai un Dumnezeu care te protejează odată, care îți dă o comandă o dată, care distrugi vieți la comanda aceluși Dumnezeu, te va proteja și te va duce inclusiv la Inspecția Judiciară*”, acreditează ideea că doamna Elena Rădescu, atât în calitate de procuror, cât și în calitate de inspector a acționat „la comanda” unor persoane care au promovat-o în funcții și care au interese în cauzele pe care aceasta le-a instrumentat, acestea fiind de natură a pune la îndoială atât probitatea profesională și independența doamnei Rădescu Elena, cât și a întregului corp al Inspecției Judiciare.

Pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, magistrații au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere poate fi afectată, atât de afirmații de genul celor analizate, dar și de modul de redare, interpretare și comentare în mass-media a acestora, punându-se la îndoială integritatea morală, independența, imparțialitatea, prestigiul judecătorilor și procurorilor, precum și credibilitatea justiției, ca sistem.

Având în vedere argumentele expuse mai sus, acest gen de declarații nu ar trebui emise în spațiul public, astfel de susțineri încadrându-se perfect în situația în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a afirmat constant că se impune

restrângerea libertății de exprimare, în scopul de a asigura autoritatea și imparțialitatea justiției.

În concluziile, afirmațiile făcute în emisiunile „Sinteza zilei” difuzate pe postul de televiziune Antena 3 la datele de 05.09.2017 și 06.09.2017, în ceea ce privește activitatea doamnei procuror Elena Rădescu – inspector judiciar în cadrul Direcției de inspecție judiciară pentru procurori, sunt de natură să aducă atingere reputație profesionale, imparțialității și independenței acesteia, precum și independenței sistemului judiciar.

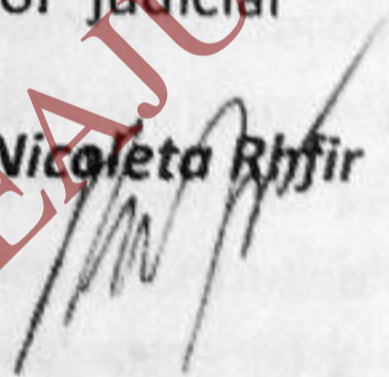
În temeiul art. 74 lit. g din Legea nr. 317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii,

PROPUN:

Înaintarea prezentului raport Plenului Consiliului Superior al Magistraturii pentru a dispune în conformitate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată.

Inspector judiciar

Procuror Nicoleta Rhfir



Avizat: Inspector șef
judecător Lucian Netejoru

*Cu observații cuprinse
într-o anexă la*

Avizat: Director Direcția de inspecție judiciară pentru procurori
Procuror Adriana Claudia Pampu-Romanescu

